



PENSIOEN, SAMEN DOEN

Blijspel in drie bedrijven

door

ANNE TERWISSCHA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PENSIOEN, SAMEN DOEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANNE TERWISSCHA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00,

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Gerrie (v/m) - leidster van het weekend

Nol (m/v) – overvaller

Wiesje (v/m) – niet zo snuggere hulpje van Gerrie

Bouke (m) – eenvoudige marktkoopman

Mieke (v) – de vrouw van Bouke

Charles (m) – bankier

Diana (v) – de vrouw van Charles

Leo (m) – mysteryguest

Sandra (v) – mysteryguest en collega van Leo

DECOR:

Het verhaal speelt zich af in de recreatiezaal. Links is een deur naar kantoor. Nabij die deur staat een balie met telefoon. Achter is de deur naar buiten. Rechts is de deur naar de kamers van de gasten. Er staat een tafel met wat stoelen. Verdere aankleding naar eigen inzicht.

EERSTE BEDRIJF

(Het toneel is leeg. Gerrie komt op via links met papieren in de hand)

GERRIE: Daar gaan we weer. Een heel weekend met oude echtparen die nog moeten leren om met elkaar om te gaan en wat nuttigs te gaan doen na hun pensioen. Als je dat op hoge leeftijd nog moet leren dan is er iets misgegaan volgens mij. Maar ja, wie ben ik? *(Bekijkt de lijst)* Maar drie stellen ditmaal. Beetje teleurstellend. Dat zouden er wat meer mogen zijn, al is het maar omdat het hoofdkantoor me achter de broek blijft zitten. *(Telefoon gaat)* Als je het over de duivel hebt. *(Neemt uiterst vriendelijk op)* Pensioen, samen doen, met gastvrouw Gerrie. Wat kan ik voor u doen? [...] *(lacht gemaakt)* Ja, we zijn er helemaal klaar voor. [...] Ja, we hebben er ook enorm zin in. [...] Oh, eens kijken. *(Kijkt op de lijst)* Zes. Ja, zes. [...] Nee, geen zes echtparen. Zes mensen, dus drie echtparen. [...] Oh, jullie rekenen in stellen. [...] Inderdaad wat weinig. Zal het komen omdat zoveel mensen scheiden tegenwoordig? [...] 'Een tevreden klant is de beste reclame', ja ik weet het. [...] Ja meneer, ik zal mijn uiterste best doen. Goedemiddag. *(Beëindigt gesprek)* Betweter. Hij zou eens opgescheept moeten zitten met al die zeurende bejaarden. Want zeuren kunnen ze. Zeeën van tijd, dus maar klagen over alles. En dan moet ik beleefd blijven? Kom op, zeg. *(Ongemerkt komt Nol via achter op. Hij draagt een zwarte band om zijn hoofd met gaten op de plek van de ogen. Hij sluipt richting Gerrie. Mocht het publiek op hem reageren, dan maakt hij een stiltegebaar richting publiek)* 'Mevrouw Gerrie, de soep is te heet.' Nou, dan wacht je maar even met eten. Of heb je soms haast of zo op je oude dag? In de oorlog was je blij dat je wat te eten had. *(Nol staat achter Gerrie en slaat haar neer met een gummiknuppel. Gerrie zakt achter de balie op de grond)*

NOL: En houd nu maar even je kop. *(Doet zijn masker af en zegt tegen het publiek)* Ja, wat nou? Ik moet ook aan mijn geld komen. Eens kijken wat ze bij zich heeft. *(Buigt zich over Gerrie heen en voelt en komt daarna overeind)* Niets. Dan ligt het zeker op kantoor. *(Kijkt links en rechts, daarna weer naar links)* En ik gok dat dat daar is. *(Nol af via links. Gerrie kreunt en gaat half overeind zitten)*

GERRIE: Wat...? *(Nol op via links, ziet dat Gerrie overeind komt en geeft haar weer een tikje. Ze valt weer op de grond)*

NOL: Had ik toch harder moeten slaan zonet. En allemaal ook nog eens voor niks. Er staat daar een kluis maar die is leeg. Zonde, heb ik weer tijd verknoeid. Nou ja, wegwezen maar. Gelukkig heeft niemand me gezien. *(Loopt naar achteren. Wiesje op via achter)*

WIESJE: Goedemiddag. *(Nol schrikt)*

NOL: Wie ben jij?

WIESJE: Ik? Ik ben Wiesje. Ik help mevrouw Gerrie hier met van alles. En u? Bent u de eerste gast? Waar is uw vrouw? Of man, natuurlijk. We zijn hier heel ruimdenkend.

NOL: Eh, Gerrie?

WIESJE: Ja, zij is de baas hier. Heeft u haar gezien?

NOL: Eh, volgens mij liep ze daar. *(Wijst naar rechts. Wiesje kijkt achter zich. Nol schopt snel de benen van Gerrie achter de balie zodat ze niet meer zichtbaar is voor Wiesje)*

WIESJE: Oh dan zal ze daar de kamers aan het controleren zijn.

NOL: Kamers?

WIESJE: Ja, waar jullie slapen, natuurlijk.

NOL: Oh, oh ja. Nou je het zegt, Gerrie vroeg me jou te zeggen dat daar iets aan de hand was. Of je even wilde komen.

WIESJE: U heeft haar al gesproken? Ik ga direct naar haar toe. *(Wiesje af via rechts)*

NOL: Dom wicht. Maar ook een nieuwsgierig dom wicht. En ze heeft mijn gezicht gezien, daar ben ik minder blij mee. Misschien moet ik haar ook maar een tikje geven, maar dan definitief. Maar eerst dit hier wegwerken. *(Sleept het lichaam van Gerrie af via links. Wiesje op via rechts)*

WIESJE: Ik kan mevrouw Gerrie niet vinden. Weet u het zeker? Meneer? Waar bent u? *(Nol op via links)*

NOL: Ik weet het heel zeker. Ze zei: stuur Wiesje direct naar me toe als ze er is.

WIESJE: Ja, dat klinkt als mevrouw Gerrie.

NOL:*(wijst naar rechts)* Oh, daar heb je haar. *(Wiesje draait zich om. Nol pakt zijn gummiknuppel en wil haar neerslaan. Charles en Diana op via achter. Nol doet zijn knuppel weg)*

CHARLES: Goedemiddag, daar zijn we dan.

DIANA:*(sarcastisch)* En we verheugen ons enorm.

CHARLES: Toe, Diana. Hier hebben we het al over gehad. *(Tegen Nol en Wiesje)* Wij zijn Charles en Diana. We worden verwacht.

WIESJE: Hihi, net als het koningspaar.

CHARLES: Pardon?

WIESJE: Charles en Diana. Uit Engeland, u weet wel.

DIANA: Nou, wij zijn nog wel bij elkaar. En dat houden we graag zo. Niet dat we dit weekend nodig hebben om dat te leren.

CHARLES:*(tegen Nol)* En u bent?

NOL: Ik eh... Nol.

CHARLES: Volgens onze gegevens zou een zekere Gerrie ons ontvangen.

NOL: Tja Gerrie..

WIESJE: Mevrouw Gerrie is de kamers aan het nalopen.

DIANA: Heel fijn, dan is dat in ieder geval een zorg minder.

CHARLES:*(tegen Nol)* Wat is uw functie in dit geheel?

NOL: Ik eh..kwam Gerrie even een boodschap overbrengen. Meer niet. Ik ben er direct weer vandoor. Vergeet maar dat u mij gezien heeft. Vergeet het alstublieft. Ik wens u een prettig weekend hier. *(Loopt richting achteren)*

DIANA:*(tegen Charles)* Ik hoop dat dit schamele onderkomen een plaats heeft waar ik mijn sieraden veilig kan opbergen.

NOL:*(stopt en kijkt geïnteresseerd op)* Sieraden?

CHARLES: Ach Diana, ze zijn goed verzekerd. Van de premie alleen al kan ik nieuwe sieraden voor je kopen.

DIANA: Nou en? Ik wil geen nieuwe. Deze hebben sentimentele waarde voor mij.

NOL: Ik herinner me opeens iets. De boodschap die ik Gerrie moest overbrengen is dat ze per direct een weekendje vrij moet nemen. Ze heeft zo hard gewerkt dat ze daar broodnodig aan toe is.

DIANA: En wij dan? (*Tegen Charles*) Ik hoop dat dit betekent dat ons weekend ook niet doorgaat.

NOL: Ze hebben mij gestuurd om de zaken van Gerrie over te nemen.

DIANA: Jammer.

WIESJE: Het hoofdkantoor?

NOL: Ja, dat klopt. Die lui van dat kantoor.

WIESJE: Maar waarom zei u dan net tegen mij dat u mevrouw Gerrie daar zag lopen?

NOL: Ach, je kent Gerrie. Ze kan het werk niet loslaten. Vandaar dat ze er echt even tussenuit moet. Ze wilde nog een laatste inspectieronde doen. Dat wilde ik haar niet ontzeggen. Ik had nog geen tijd om het je te zeggen Wiesje, maar ik ben haar vervanger.

DIANA: Mooi, dan kunt u mij vertellen waar ik mijn sieraden veilig kan opbergen.

NOL: Ach mevrouw, dat kan gewoon veilig op uw kamer. We zijn hier gewoon onder elkaar. Waar zouden we zijn als we elkaar niet meer kunnen vertrouwen?

DIANA: Je weet het anders maar nooit.

NOL: Ik sta er hoogstpersoonlijk voor in dat er niks mee zal gebeuren.

CHARLES: En zo niet, dan weten we u te vinden, hahaha. (*Nol schrikt*)

WIESJE: Bent u helemaal klaar voor een weekendje Pensioen, samen doen?

DIANA: Ach kindje, om eerlijk te zijn hebben wij er beiden totaal geen zin in.

WIESJE: Maar waarom bent u hier dan?

CHARLES: Omdat onze kinderen ons dit cadeau hebben gegeven. Leek hen een goede investering in ons huwelijk. Bah. Alsof wij dit nodig hebben. Ze hadden ons zoveel andere leuke dingen kunnen geven. Een verwenweekend bijvoorbeeld met sauna en massages. Maar nee hoor, we krijgen een weekend om met elkaar om te leren gaan na ons pensioen.

DIANA: We moeten ze maar gaan onterven.

WIESJE: Maar dit soort weekenden zijn juist hartstikke leuk. En ook leerzaam. We gaan met u doornemen hoe uw pensioen ervoor staat. En we gaan nieuwe bezigheden leren die u samen kunt doen.

DIANA: Kindje, kindje, dat is nergens voor nodig. Mijn Charles is bankier. Die heeft zijn pensioen meer dan uitstekend geregeld.

CHARLES: Ja. En wat bezigheden betreft: mijn Diana geeft het geld met handenvol tegelijk uit, hahaha.

DIANA: Geld moet rollen, anders heb je er niks aan. Dus je ziet dat wij dit weekend niks zullen leren. Maar we zullen braaf meedoen, hoor.

WIESJE: Zal ik u naar uw kamer brengen?

NOL: *(snel)* Laat mij maar, Wiesje. Het is met zulke voorname gasten niet meer dan gepast dat ik hen de kamer laat zien. *(Pakt hun koffers)* Als u mij maar wilt volgen? *(Nol af via rechts, gevolgd door Charles en Diana)*

WIESJE: Wat een vreemd stel. En wat gek dat het hoofdkantoor een vervanger voor mevrouw Gerrie stuurt. Als ze dat nou eens voor mij deden. Ik kan ook wel vakantie gebruiken, want ik werk hier het hardst van iedereen. Maar niemand schijnt dat te zien. *(Bouke en Mieke op via achter met identieke koffers. Ze zijn identiek gekleed)*

BOUKE: Goedemiddag, daar zijn we dan.

MIEKE: Hallo, wij zijn Bouke en Mieke. Gezellig. En jij bent Gerrie?

WIESJE: Nee, ik ben Wiesje. Mevrouw Gerrie heeft een weekendje vrij.

MIEKE: Oh, wat gek. Er stond duidelijk in de brief dat zij onze gastvrouw zou zijn. Of ben ik nou gek?

WIESJE: Nee, dat klopt. Maar ze kreeg onverwacht een weekendje vrij vanwege de werkdruk.

BOUKE: Het valt natuurlijk ook niet mee om ons oude mensen in bedwang te houden, hahaha.

WIESJE: Er is een vervanger. Meneer Nol heet hij.

BOUKE: Nou, prima toch? Gerrie of Nol, wat maakt het uit?

MIEKE: Zijn wij de eersten? Ja, we zijn al vroeg vertrokken want we hebben zo'n hekel aan te laat zijn.

WIESJE: Nee, er is al een echtpaar. Charles en Diana.

BOUKE: Oh, dan is die Mercedes daarbuiten natuurlijk van hen.
Mooie auto.

MIEKE: Mensen met geld zijn niet per se gelukkiger, Bouke.

BOUKE: Nee, dat is waar. Laat ons dan maar eenvoudig zijn. Het
scheelt heel wat zorgen en we zijn tevreden met elkaar.

WIESJE: U heeft zin in het weekend?

BOUKE: Natuurlijk, waarom zouden we ons anders hebben
opgegeven?

WIESJE: Ach, ik maak hier van alles mee. Maar blij om het te horen.
Tja, het is wat, hè? Straks met pensioen. Opeens hele dagen met
elkaar optrekken.

MIEKE: Nou, wat dat betreft verandert er voor ons niet zoveel, hoor.

WIESJE: Oh nee?

BOUKE: Nee, we staan samen dag in dag uit op de markt, al ruim
veertig jaar.

WIESJE: Oh ja? Wat verkoopt u dan?

BOUKE: Groente en fruit, maar dan alleen het allerbeste, hè? Geen
plekje aan te zien. De klant krijgt kwaliteit.

MIEKE: Een tevreden klant is de beste reclame.

WIESJE: Ja, dat zegt mevrouw Gerrie ook altijd. Nou, het wordt een
heerlijk weekend. We gaan allemaal leuke dingen samendoen.
En we gaan natuurlijk ook kijken wat u straks allemaal met uw
pensioen kunt doen.

MIEKE: Oh, dat heeft Bouke al die jaren geregeld, dus dat zit wel
goed, hè Bouke?

BOUKE: *(twijfelend)* Eh ja.

WIESJE: Zal ik u dan naar uw kamers brengen?

MIEKE: Ja graag. *(Wiesje wil de koffers pakken)* Och, dat doen we
zelf wel, kind. Wij zijn gewend om zelf aan te pakken. *(Wiesje,
Bouke en Mieke af via rechts. Leo en Sandra op via achter die
om zich heen kijken)*

SANDRA: Leo, noteer: niemand te bekennen hier. Wat is dit voor een
ontvangst? Je zou hier zo de boel kunnen leegroven.

LEO: Waarom noteer je het zelf niet?

SANDRA: Omdat ik hoger in rang ben dan jij, dus je hebt maar te doen wat ik je opdraag. Noteer wat ik zei. (*Leo zucht, pakt een klembord en noteert*)

LEO: Wie weet is er een goede reden. Misschien is Gerrie even naar het toilet.

SANDRA: Het maakt mij niet uit wat ze doet. Het gaat om de indruk die ze moet maken. Op de middag dat er nieuwe gasten komen, moet ze hier staan. Dan doet ze maar een luier om als ze het niet kan ophouden. Je gaat het toch niet voor haar opnemen, hè? Het hoofdkantoor heeft ons hier als mysteryguest naartoe gestuurd om juist te kijken waarom Gerrie zo weinig klandizie heeft. Als straks uit onze rapportage blijkt dat Gerrie de kantjes erbij afloopt, dan kan mevrouw uitkijken naar een andere baan.

LEO: Dus wij spelen het hele weekend een echtpaar?

SANDRA: Ja. En voor de duidelijkheid: ik heb er net zo weinig zin in als jij. Maar wij waren de enige geschikte medewerkers binnen het hoofdkantoor, dus we hebben geen keuze. Ze konden moeilijk een jong iemand als Michelle sturen en haar laten zeggen dat ze bijna met pensioen gaat.

LEO: Jammer. Met Michelle had ik dit graag gedaan.

SANDRA: Dat dacht ik al. Maar je zult het met mij moeten doen.

LEO: Betekent dat dat we gaan zoenen? (*Tuit zijn lippen*)

SANDRA: Ben je helemaal gek geworden? We gedragen ons als elk ander bejaard stel met een uitgeblust liefdesleven.

LEO: Daar gaat mijn weekend.

SANDRA: En het mijne ook. Vergeet dat niet.

LEO: Dat is dan wat minder een zorg voor mij.

SANDRA: Het wordt een kwestie van onze oren en ogen openhouden, maar ook veel praten met andere gasten. Horen welke klachten ze hebben. Daar leren we van.

LEO: En dat kost Gerrie misschien haar baan.

SANDRA: Nou en? Ze wordt betaald om te presteren. Pensioen samen doen is geen liefdadigheidsinstelling. Er moet die oude knarren geld afgetrosgeld worden, want die zwemmen erin.

LEO: We zijn zelf ook oude knarren en ik kan nog niet eens pootjebaden in mijn geld.

SANDRA: Dan had je maar wat meer ambitie moeten hebben in plaats van te blijven steken in de post en koffie rond te brengen. Nou, waar blijft ze? Zeker aan het lanterfanten op haar kantoor? Dat is hier, vermoed ik. *(Loopt naar links. Nol op via rechts die dit ziet)*

NOL: Nee!

SANDRA: *(draait zich om)* Nee?

NOL:*(snel)* Hee! Ik zei: Hee! Nieuwe gasten! Wees welkom.

SANDRA: Dank u wel. En u bent?

NOL: Ik ben Nol. Uw gastheer.

LEO: Onze gastheer? Maar dat zou een zekere Gerrie moeten zijn.

NOL: Gerrie heeft plotseling vrij gekregen van het hoofdkantoor. Ik vervang haar. *(Sandra en Leo kijken elkaar aan)*

SANDRA: Vrij gekregen, zegt u?

LEO: Van het hoofdkantoor?

NOL: Ja. Ze was er echt aan toe, hoor. Had zoveel aan haar hoofd. Ze werkt zich hier een slag in de rondte. Ga jij nu maar een weekendje voor jezelf nemen in plaats van continu klaar te staan voor je gasten, zeiden ze van hogerhand. Goede werkgever, hoor.

LEO: Dat is voor het eerst dat ik dat hoor.

SANDRA: Interessant. Wij hadden dit nog niet gehoord.

NOL: Och, u zult als bezoeker geen enkel verschil merken of Gerrie of dat ik u ter wille sta.

SANDRA: Goed, Nol is dus onze gastheer. En vertel eens, wat gaat er dit weekend allemaal gebeuren?

NOL: Eh... lekker ontspannen? Even helemaal niks?

SANDRA: Even helemaal niks? Dan had ik net zo goed thuis kunnen blijven. Ik kom hier juist om dingen te doen.

NOL: Natuurlijk. Natuurlijk. Dat gaan we ook doen. Allerlei leuke bezigheden, te veel om op te noemen.

SANDRA: En dat is het enige? We gaan niet ons pensioen doornemen?

NOL: Oh ja, dat natuurlijk ook. Maar dat is altijd zo saai, dat noem ik maar niet. Die bezigheden, die zijn veel leuker.

LEO: Wat gaan we doen dan?

NOL: Ik eh..., stond dat niet in de informatie die u gekregen heeft?

LEO: Nee.

NOL: Nou, weet u wat? Dat is niet voor niets. Laat het maar een verrassing zijn.

SANDRA: Ik zou het graag op voorhand willen weten, al is het maar om te weten of we andere kleding aan moeten.

NOL: Nou, het is niet alsof we gaan modderworstelen of zo, hahaha. *(Wiesje op via rechts)* Oh Wiesje, vertel jij deze mensen eens wat we allemaal gaan doen.

WIESJE: Oh, echt zoveel leuke dingen. Wandelingen, spelletjes, gesprekken. Maar natuurlijk ook workshops en onze beroemde vitaliteitstraining.

LEO: Vitaliteitstraining?

WIESJE: Ja, want bij het ouder worden gaat alles niet meer zo soepel, dus moet je leren om in beweging te blijven.

LEO: Wij krijgen anders nog beweging genoeg, hehehe. *(Geeft een knipoog aan Sandra die hem woedend aankijkt)*

SANDRA: Mogen we de kamers zien?

NOL: Maar natuurlijk, mevrouw.... Wacht, ik weet niet eens hoe u heet.

SANDRA: Ik ben Sandra. En dit is mijn man Leo.

LEO: Dit is mijn vrouw Sandra.

SANDRA: Ja, dat snappen ze ook wel, Leo.

LEO: Maar ik vind het zo leuk om te zeggen, Sandra schatje.

NOL: Welkom, Sandra en Leo. Eh, een vraagje: hebben jullie ook kostbaarheden bij jullie?

SANDRA: Hoezo?

NOL: Nee, gewoon. Handig om te weten. We zouden niet willen dat jullie bestolen werden. Wiesje, wijs jij hen de weg naar de kamer?

SANDRA: Kamer? Eentje maar?

WIESJE: Ja, één kamer voor één echtpaar.

SANDRA: Maar... maar.... En maar één bed?

WIESJE: Ja, natuurlijk.

SANDRA: Zo natuurlijk is dat niet. Leo en ik.... Wij slapen vaak apart.
Leo snurkt, zie je.

LEO: Ha, mooi niet. Jij snurkt.

SANDRA: Nee, jij. Ik zei het het eerst.

WIESJE: Er is betaald voor maar één kamer.

SANDRA: *(zucht)* Nou, vooruit dan maar. Er staat toch wel een bank
in de kamer, hè?

WIESJE: Als u mij wilt volgen? *(Bukt zich om de koffers te pakken)*

LEO: Nee meisje, laat maar. Dat kunnen we zelf wel. *(Tegen Sandra)*
Pak jij de koffers, Sandra schatje?

SANDRA: *(woedend)* Ja, Leo lieverd. *(Voor ze de koffers kan pakken
komen Charles en Diana op via rechts)*

CHARLES: Wij gaan niet akkoord met onze kamer!

NOL: Oh nee? Wat mankeert eraan?

DIANA: Ik heb nog nooit zo'n bende gezien. *(Sandra stoot Leo aan.
Die pakt zijn klembord en begint te noteren)* Het kalk zit in de wc,
haren in de badkuip, het matras is keihard, de muren zijn te dun,
het raam kan niet open. Moet ik doorgaan?

SANDRA: Graag.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto